

Kattloppor, en ny erfarenhet.....

Husdjur känns som ett måste för många människor, och för oss också. Det vanligaste är att vi nogsamnt funderar över vilket husdjur som skulle passa oss och vår familj, skall det bli en hund eller katt eller papegoja.....

Vi har nu råkat ut för det motsatta, vi har fått ett husdjur som vi absolut inte vill ha, nämligen loppor. Detta har fört med sig att i vårt hus råder just nu ett krigstillstånd, mot lopporna!!

Detta är berättelsen hur det upptäcktes och vad som hände sen....

Det var i mitten av oktober och vi var på väg till Borås för att delta i en kattutställning, förväntansfulla, för det kändes som en evighet sen sist. Våra katter var alla nybadade, och såg verkligen "läckra" ut i pälsen. Det skulle bli så roligt att träffa gamla vänner igen, samt visa upp våra katter. Förhoppningsvis skulle våra vuxna katter också få med sig cert hem, och småtjejerna fina bedömningar. I och för sig var det ganska långt att åka till Borås, men en långresa per säsong kan gå an, dessutom får man då se andra katter än de vi i vanliga fall ser "här uppe".

Ett dygn senare är vi på väg hem, något tidigare än vi tänkt oss och mycket omtumlade. En domare hade hittat loppor, eller rättare sagt loppspillning, på vår sista katt som var uppe till bedömning!!

Vad hade hänt?! Vi kom till utställningshallen på morgonen, passerade en noggrann veterinärincheckning utan problem och installerade oss och våra katter. Dagen gick och snart var alla våra katter bedömda och det var dags för den sista, vårt lilla ungdjur. Då hon kommer upp examinerar domaren henne på vanligt vis och säger att "den här katten har ohyra". Vi går fram och hon visar på några små svarta "prickar" som hon hittat i pälsen. Vi tar katten med oss direkt ut ur hallen, meddelar arrangören vad som hänt och frågar om det OK att vi tar resten av våra katter och lämnar utställningen. Annika Högberg från Sjuhärads-katten är lugnet själv, och säger att naturligtvis får vi åka. Dessutom ger hon oss det goda rådet att kontakta Anticimex.

Nåväl, vi river snabbt våra burar, packar ihop våra katter medan hysterin börjar sprida sig i utställningshallen. Inom en halvtimme

efter det hela upptäcktes är vi på väg hemöver. Vi har då också lovat ringa dem som hade burarna brevid oss då vi vet vad de små svarta prickarna var för något. Väl hemma sent på kvällen badas ALLA våra katter i *Dermocan* (ett schampo mot löss och loppor på hund och katt), och sen börjar vi kamma. Som tur är hade vi en luskam hemma, sen det "gick" hårlöss på Ulf's dagis för herrans massa år sedan. Och vi upptäcker inte bara de små svarta prickarna, vi upptäcker också små levande "saker" i pälsarna på katterna. Nu startade en jakt med kam och pincett där vi försökte fånga så många som möjligt för vidare befordran till en veterinär.

På måndag morgon får veterinär nr 1 titta på dem, och han säger att de små svarta prickarna är kattloppor, de som är två-tre mm avlång är igelkottsloppor. Lite konstigt tycker jag att det är, då de små svarta prickarna är absolut orörliga och stenhårda, kan det verkligen vara ett levande djur?

Måndag em kör vi in till närmsta djursjukhus så att de skall försöka artbestämma de små livegen genom att titta i mikroskop. Den information vi fått under dagen visar med all tydlighet att enda sättet att artbestämma är genom mikroskop, inte genom okulärbesiktning i en burk!!

Dagen efter hör djursjukhuset av sig och säger att det ser ut som kattloppa, men det är omöjligt då klimatet är alldeles för hårt här i Dalarna för denna art av loppa. Därför skickas provet vidare till Bagarmossens Djursjukhus för att få en säker diagnos. Under dagen har vi dessutom varit i kontakt med Strömsholms Djursjukhus, då det så sakteliga börjar gå upp för oss att här har vi förmodligen ett tufft sa-

neringsjobb framför oss, och hur skall vi göra det på bästa sätt?? Strömsholm ställer sig också mycket tvivlande till den preliminära diagnosen kattloppa och vill gärna ha ner prover, då kattloppor är *mycket* ovanliga i den här delen av landet på grund av klimatet.

Ja, det hade vi ju hört tidigare och något är det som lever ialla fall, och visst skickar vi prover dit också.

På onsdagen kommer en samstämmigt utlåtande från de bägge djursjukhusen; KATTLOPPA. Mitt i eländet var det faktiskt skönt att ha fått besked, nu kunde kriget mot lopporna börja. Dessutom fick jag det goda rådet att ringa Malmö Djursjukhus ang behandling, då loppor är betydligt vanligare i södra Sverige

På torsdagen behandlades alla våra katter med *Tiguvon spot-on*. Detta är ett preparat som appliceras i nacken på katten, små droppar som snabbt absorberas genom kattens skinn till fettvävnaden. Det verkar så att om en levande loppa suger blod av katten så dör loppan. Våra småfröknar var emellertid för unga för denna behandling (katten måste vara över ett år), utan de duschades med *Tiguspray* tills de var helt genomblöta. Sen fick de gå med krage tills de var helt torra.

Fredag morgon kom Anticimex och sprutade hela huset med ett medel som dödar alla stadier av lopporna, både levande loppor, ägg, larv och puppa. Under några timmar måste huset vara utrymt, så katterna var tvångsförvisade till rastgården hela dagen. Som tur var, var vädret ganska hyggligt under dagen. Men de blev väldigt glada då de fick komma in!

Ja, det var inte nog med detta utan behandlingen innefattar mera; ett preparat som heter *Program-Vet*. Detta fungerar som p-piller för lopporna. Preparatet ges till katten, i munnen, och då eventuella kvarlevande loppor suger blod från katten kan de inte fortplanta sig. Konsekvensen av detta är att lopporna dör.

Detta var alltså starten på vårt loppkrig, för det är inte allt som sker i vårt hus de närmsta månaderna. *Tiguvon* behandlingen kommer vi att utföra tre gånger till, med en

månads mellanrum. Samtidigt skall *Program-Vet* behandlingen fortsätta upp till ett halvt år, också med en månads mellanrum mellan varje ny dos. Dessutom har vi fått ett pyretiumpreparat (ett pulver) från Anticimex som skall borstas in i kattens päls samt pudras på populära liggplatser i huset. Det är direkt dödande på alla stadier av lopporna. Vi använder också *Tiguspray* till trappor och våra skinnmöbler och alla andra ställen där vi inte vill borsta in pulvret från Anticimex. Efter två veckor kom Anticimex och gjorde om hela behandlingen av huset, med "dimning" och "kontaktsprutning" av alla skrymslen och vrår. Dimningen innebär att ett gift sprutas i hela huset som ett moln, det "bärs" av en ofarlig vätska, och sjunker under några timmar sakta till golvet. Sedan får vi inte våttorka på några veckor, då giftet är verksamt under en längre tid.

Under tiden har vi naturligtvis börjat fundera var lopporna kan ha kommit från. Det är ju inget som vi tänkt skulle hända, inte ens i vår vildaste fantasi hade vi "räknat" med att drabbas av kattloppor. Därför hade vi ju heller inte varje vecka kammat katterna med luskam då vi inte hade någon anledning att misstänka något dylikt över huvud taget. Det enda alternativ vi såg som möjligt var att det kommit med katten vi importerat. Hon var badad innan hon for från England, och badades med *Dermocan* innan hon kom in i vårt hus. Trots alla försiktighetsåtgärder så räckte det tydligen inte, det måste ha funnits något kvar i pälsen ändå.

Har vi lärt oss något av detta?

Vi vågar fortfarande tänka oss att importera katt från England. Nästa gång ska vi ta med oss *Pyretium* pulver och *Tiguspray* till England och behandla en första gång där, för att vara något säkrare.

Vi har lärt oss otroligt mycket om loppbekämpning, väldigt snabbt. Eller rättare sagt, varit tvungna att lära oss.

Det är inget som vi önskar att någon annan skall behöva drabbas av, då det är en både arbetsam *och* kostsam procedur att bli av med lopporna. Många vi har pratat med tycker att vi överdriver behandlingen, MEN vi känner

att skall vi göra detta så måste det göras så bra och effektivt det bara är möjligt. Därför kommer ni inte heller att se oss på utställningar ett tag framöver, vi kommer att stanna hemma några månader för att vara på säkra sidan.

En del väljer att inte anlita Anticimex, utan försöker städa bort lopporna. Vi kände att inför utsikten av ett evigt städande under några månader, med bägge heltidsarbetande så var Anticimex, för oss, ett enkelt val.

Finns det någon som vill höra mer om hur vi har gjort, eller har erfarenhet av problematiken, hör av er.

Lisa Karlsson & Ulf Andersson

birma@mahagita.se